

en Forskønnelsesforening, gaar det for vidt og er ikke rigtig konsekvent. Det hedder i § 5: „Halte Dyr maa ikke benyttes i Byerne og overhovedet ikke, naar Haltheden kan antages at volde Smerte“. Men hvorfor maa de benyttes paa Landet, men ikke i Byerne eller i København? Er vi for gode til at se paa en halt Hest, eller hvad er Grunden? Hvis Haltheden ikke gør Smerte, eller hvis Hesten i og for sig er arbejdsdygtig, hvorfor maa den saa ikke benyttes? Jeg forstaaer det ikke. Alle Landboere vil kende forskellige Former for Bensætning paa Heste, som ikke gør dem arbejdsudygtige, men blot forringer deres Værdi. Den ene gaar fransk paa Benene, den anden gaar med Hanefjed, og hvorledes vil man kunne skelne imellem, naar Hesten er halt, og naar den blot har uregelmæssigt og daarligt Fodskifte, men alligevel er fuldt arbejdskraftig og kan tage fat saavel i København som paa Landet. Der ligger en Tanke til Grund derfor, og jeg kan godt se, hvorfra den er kommet, men den kan ikke udtrykkes paa den Maade, som her er sket. I Nordsjælland og en stor Del af Vestsjælland har Bønderne i mange Aar, da vi i København havde Hestesporvognskørsel, skaffet sig deres Bestand af Arbejdsheste paa Auktionerne over Sporvognsheste. Naar Sporvognshestene havde gaaet 2—3 Aar paa Brostenene, blev de ofte overkodede, daarlige i Benene og ubrugelige herinde. Naar de saa blev solgt til Bønderne og fik Lov til at gaa i blød Jord og ikke blev brugt til Landevejskørsel i et halvt eller helt Aar, blev det Heste, der holdt deres Tid ud i Bøndernes Tjeneste akkurat lige saa godt som andre, de var blot ikke betalte saa dyrt. Det er saadant noget, der tænkes paa.

Saa kommer vi til Skyklapperne, som hindrer Hestene i at se til Siden. Det ærede Medlem fra Aakirkeby (Koføed) talte om den offentlige Mening angaaende Skyklapper. Det var ikke klart af det ærede Medlems Foredrag, om han tænkte paa den offentlige Mening hos Kuskene eller hos Hestene. Denne offentlige Mening hos Hestene har før været paa Tale her i Folketinget, nemlig for mange Aar siden, da København skulde have sin første Sporvognskoncession. Da var der Landboere, der sagde: Det kan ikke lade sig gøre at rulle med saadanne store Kasser herinde i Byens Gader, for vi vil da ikke komme herind med Korn og Halm, vi vil overhovedet da ikke have noget med København at gøre, for det vil vore Heste

ikke være med til. Den paagældende Minister — jeg husker ikke, hvem det var — svarede, at han haabede, at naar Tiden kom, vilde Hestene være mere fornuftige end Kuskene, og at de skulde nok vænne sig til disse rumlende Kasser. Det er sikkert nok, at Vanens Magt er stor, og at der mellem Hestene, skønt de langt fra hører til de klogeste Dyr, er en offentlig Mening, som siger, at det og det er de bange for, medens de ikke nærer Frygt for andet, og vi Mennesker kan ikke altid forstaa, hvorfor f. Eks. et Stykke bortkastet Madpapir indgyder en Hest Rædsel. Almindelige Færdselsmidler gaar lidt efter lidt over i Hestens Bevidsthed, og ved Meddelelse fra den ene til den anden bliver det fastslaaet, at det er ikke noget at være bange for. Jeg mindes f. Eks. fra den Gang, der kom Cykler ude paa Vejene i Nordsjælland, Bøndernes Raseri mod disse Cykler. De sagde, at det var umuligt for en Bonde at køre paa sin Vogn, naar der var Cykler paa Vejene, for Hestene løb løbsk. En og anden Hest løb ogsaa løbsk, men det var ikke mange. Saa kom Damecyklerne, og saa blev det endnu værre, for Dameskørterne flagrede for Vinden, og selv om Hestene kunde vænne sig til at se Mandfolk paa Cykler, kunde de ikke taale Kvinder paa Cykle. Saa kom de lyse Liv paa Damerne, og saa blev det endnu værre. Der var en Opstandelse i hele Nordsjælland. Jeg har deltaget i Afgørelser af Retssager i den Anledning. Nu er ikke ret mange Heste saa svagt begavede, at de tager sig af en Cykle, hvad enten den kommer forfra eller bagfra. Da der var Tale om det moderne Befordringsmiddel Automobilet, var der et Medlem i denne Sal — et skattet, elskværdigt, brillant Medlem —, som havde den Mening, at hvis der kom Automobilkørsel i hans Amt — tror jeg, det var —, burde en Mand gaa foran ethvert saadant Automobil og vifte med et grønt Flag, for naar det kunde ske ved Jernbaneoverkørselen ved Frihedsstøtten, maatte det ogsaa kunne ske i Viborg Amt, eller hvor det var. Men efterhaanden har Hestene vænnet sig ogsaa til Automobilet.

Nu taler man om, at Skyklapper skal anbringes saaledes, at Hestene kan se frem, og saaledes, at Skyklapperne ikke ødelægger Hestenes Øjne og ikke gør Hestene nervøse. Skal vi ikke lade være at lave om paa de Skyklapper, vi har, men gøre Skridtet fuldt ud, som Rytterne, Kavalleristerne, har gjort gennem Hundreder af Aar. Jeg har set mange Ryttere, men jeg